

Sygn. akt I C 1075/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gliwicach Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Łukasz Zamojski

Protokolant: Michalina Zimoń

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2016 roku w Gliwicach

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś.**

przeciwko (...) **S.A. Oddziałowi w Polsce z siedzibą w W.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powódki na rzecz pozwanej koszty postępowania, pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie Referendarzowi Sądowemu.

SSR Łukasz Zamojski

Sygn. akt I C 1075/15

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) z siedzibą w M. w H. kwoty 2878,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że jej roszczenie dotyczy niepokrytej dotąd przez pozwaną części kosztów wynajmu pojazdu zastępczego.

W odpowiedzi na pozew pozwana domagała się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania. Ponadto pozwana domagała się przekazania sprawy według właściwości miejscowej do Sądu Rejonowego dla Miasta Stołecznego Warszawy w W. jako sprawy gospodarczej.

W uzasadnieniu swojego merytorycznego stanowiska pozwana zaznaczyła, że oferowała właścicielom uszkodzonego pojazdu bezpłatnie samochód zastępczy, jednak ci oświadczyli, że pojazdu zastępczego nie potrzebują. Domaganie się obecnie przez powódkę dodatkowej kwoty za najem pojazdu ponad tę już wypłaconą godzi w zasadę minimalizacji szkody i obowiązku współdziałania w likwidacji tej szkody.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 10 października 2014 r. doszło do kolizji drogowej, w następstwie której uszkodzeniu uległ pojazd S. (...) o nr rej. (...) należący do E. i M. G.. Sprawcą zdarzenia był inny uczestnik ruchu ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanej (okoliczności bezsporne).

W trakcie zgłoszenia szkody u pozwanej, M. G. - współwłaścicielowi uszkodzonego pojazdu został zaproponowany na czas naprawy bezgotówkowy wynajem pojazdu zastępczego odpowiadającego klasie uszkodzonego auta. M. G. oświadczył, że auta zastępczego nie potrzebuje. Przyjął do wiadomości maksymalną stawkę dzienną za najem pojazdu tej klasy co uszkodzony honorowaną przez pozwaną tj. kwotę 90 zł, i zobowiązał się powiadomić ubezpieczyciela gdyby jednak zaszła potrzeba najmu pojazdu zastępczego (dowód - nagranie rozmowy poszkodowanego z pracownikiem pozwanej płyta CD k. 71, zeznanie świadka M. G. k. 158 v).

Samochód S. (...) wymagał naprawy w serwisie. Na czas naprawy właściciele uszkodzonego pojazdu wynajęli samochód zastępczy za kwotę 221,40 zł brutto (dowód, umowa najmu pojazdu k. 25-27, faktura Vat k. 33). Poszkodowani w drodze cesji przelali wierzytelność o zapłatę kosztów najmu pojazdu zastępczego na powódkę (dowód umowa cesji k. 32). Czas wynajmu pojazdu zastępczego trwał 26 dni tj. od dnia 27 października 2014 r. do dnia 21 listopada 2014 r. (dowód oświadczenie o długości trwania najmu auta zastępczego k. 30, protokół zdawczo – odbiorczy pojazdu zastępczego k. 28).

Pozwana wypłaciła bezsporną kwotę odszkodowania w wysokości 2878,20 zł (okoliczność bezsporna).

Średnia wartość czynszu najmu pojazdu zastępczego z segmentu C na rynku lokalnym dla właścicieli pojazdu wynosi 112 zł brutto. Stawka przyjęta przy najmie samochodu przez poszkodowanych nie mieści się w stawkach stosowanych na rynku lokalnym (dowód pisemna opinia biegłego M. K. k. 104-121v).

Powyższy stan faktyczny był w znacznej części między stronami bezsporny. Ustalenia zostały przez Sąd poczynione na podstawie wskazanych powyżej dowodów z dokumentów, których treść i prawdziwość nie była kwestionowana przez strony oraz Sąd.

Ustalenia faktyczne Sąd oparł również na zeznaniach świadka M. G., które były spójne i logiczne, a nadto znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. Świadek po odsłuchaniu w trakcie rozprawy nagrania rozmowy telefonicznej z pracownikiem pozwanej potwierdził przebieg tej rozmowy i jej treść. Świadek zeznał, że na terenie stacji obsługi pojazdów zaproponowano mu najem pojazdu zastępczego wskazując, że najem ten będzie całkowicie bezgotówkowy. Świadek nie zapytał o cenę najmu za dzień.

Sąd uznał za przydatną dla niniejszej sprawy opinię biegłego do spraw motoryzacji i techniki samochodowej M. K.. Opinia ta odpowiadała bowiem treści zlecenia, była pełna oraz szczegółowa, nie zawierała nieścisłych sformułowań, zaś wnioski biegłego były stanowcze.

Powódka po otrzymaniu opinii głównej wniosła o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego sądowego celem odpowiedzi na jej zastrzeżenia. Biegły odniósł się do zastrzeżeń strony w opinii uzupełniającej ściśle i merytorycznie odpowiadając na wszystkie wyartykułowane przez powódkę wątpliwości. Podtrzymał swoją opinię główną.

Opinia uzupełniająca została odczytana na rozprawie w dniu 28 stycznia 2016 r. Obecny na tej rozprawie pełnomocnik pozwanej nie wnosił do niej zastrzeżeń. Pełnomocnik powódki nie stawił się na rozprawie mimo prawidłowego zawiadomienia. W opinii uzupełniającej biegły w sposób rzeczowy spójny i logiczny, a nadto w zgodzie z doświadczeniem życiowym odparł zarzuty powódki, które w ocenie Sądu stanowiły dowolną i nieuzasadnioną polemikę ze stwierdzeniami zawartymi w opinii głównej.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

W niniejszej sprawie bezspornym było, że pozwana, jako ubezpieczyciel sprawcy kolizji od odpowiedzialności cywilnej, ponosi odpowiedzialność za zaistniałą szkodę na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli

Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152) i art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. i art. 415 k.c. Poza sporem pozostawał również czas najmu pojazdu zastępczego. Sporna w sprawie pozostawała natomiast wysokość kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Zgodnie z treścią art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (§ 1), a w tych granicach naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (§ 2). Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej (art. 363 § 1 k.c.). Przy tym świadczenie ubezpieczyciela ma umożliwić poszkodowanemu usunięcie szkody jaka powstała w jego majątku na skutek zdarzenia szkodzącego. Odszkodowanie powinno ściśle odpowiadać szkodzie.

Z kolei na podstawie art. 362 k.c., jeżeli poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron.

W ocenie Sądu zachowanie M. G., który odmówił wynajęcia od pozwanej bezgotówkowo pojazdu zastępczego na czas naprawy auta uszkodzonego w cenie 90 zł za dobę, a następnie wynajem takiego pojazdu w firmie zewnętrznej za kwotę dużo wyższą niż honorowana przez pozwaną tj. 221,40 zł brutto stanowi przyczynienie się poszkodowanego (poprzednika prawnego powódki) do powiększenia szkody. M. G. nie tylko nie poinformował o zmianie swojego stanowiska co do konieczności najmu pojazdu zastępczego zgodnie z przyjętym przez siebie w rozmowie telefonicznej zobowiązaniem, ale także nie zastosował się do wskazanego przez pozwaną przedziału cenowego najmu pojazdu zastępczego. Przyjęta przez właściciela uszkodzonego pojazdu stawka za najem pojazdu zastępczego wynosząca 221,40 zł brutto jak wynika z opinii biegłego znacznie odbiega od rozpiętości stawek firm wynajmujących pojazdy tej samej klasy co uszkodzony na rynku lokalnym, których oferty zamykają się w przedziale od ok. 80 zł brutto do około 148 zł brutto. Poprzez opisane powyżej działanie właściciela pojazdu bezzasadnie została zwiększona wysokość kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Przyjęcie powyższego rozumowania znajduje wsparcie w poglądach judykatury, zgodnie z którymi odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie, albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego (por. uchwałę 7 Sędziów SN z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11).

Jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanego powyżej orzeczenia, nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2, 362 i 826 § 1 k.c.). Na dłużniku powinien w związku z tym ciążyć obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji - gwarancyjnej ubezpieczyciela, co mogłoby prowadzić do odczuwalnego wzrostu składek ubezpieczeniowych". Przytoczony pogląd Sąd Rejonowy w pełni podziela i przyjmuje jak swój.

Należy w tym miejscu dodać, że Sąd w pełni akceptuje logiczny wywód biegłego zawarty w opinii uzupełniającej, w którym biegły tłumaczy powody niezaliczenia międzynarodowych sieciowych wypożyczalni samochodów takich jak S. czy H. oferujących swoje usługi głównie w pobliżu lotnisk dla klientów zagranicznych, do wypożyczalni o charakterze lokalnym. W ocenie Sądu biegły w prawidłowy sposób dobrał i co więcej opisał logicznie kryteria sposobu doboru firm, których oferty zostały porównane w opinii głównej. Oferty podmiotów wymienionych przez biegłego w opinii głównej w ocenie Sądu są reprezentatywne dla rynku lokalnego tak co do jakości i charakteru usług, jak i co do swej liczby. Trafnie biegły zwrócił uwagę, że nie było jego zadaniem wymienić oferty wszystkich firm z tej branży występujących na rynku lokalnym.

W tym stanie rzeczy należało uznać, że dotychczas wypłacone przez pozwaną odszkodowanie w kwocie 2878,20 zł odpowiada realnej wartości szkody powstałej z tytułu konieczności najmu pojazdu zastępczego klasy C na okres 26 dni.

Mając wszystko powyższe na uwadze, na podstawie powołanych wyżej przepisów Sąd oddalił powództwo w całości w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., obciążając nimi powódkę jako stronę w całości przegrywającą sprawę, szczegółowe wyliczenie tych kosztów pozostawiając referendarzowi sądowemu w myśl art. 108 § 1 zd. 2 k.p.c.

SSR Łukasz Zamojski